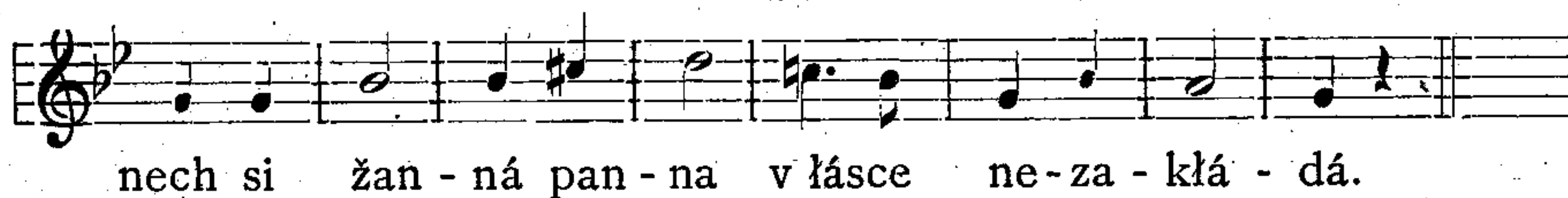
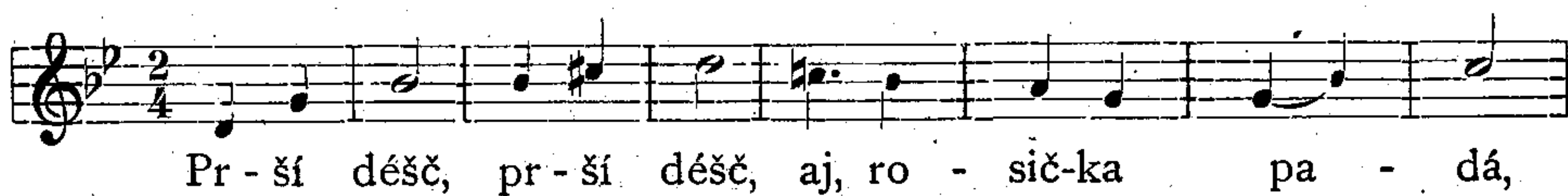


570.

Z Uherské strany.



Prší déšč, prší déšč,
aj rosička padá,
nech si žanná panna
v lásce nezakládá.

Boľa láska, boľa
medzi nama dvema,
aľe ju zkažila
jenna stará žena.

Keby boľy hory
samé papýrové
a voda atrament,
hvezdy písarové,

Já som taká boľa,
čo som zakládala,
nenadála som sa,
žeby ma sklamaľa.

Neboľa to žena,
lež to boľa dzyévka,
aby neznosiľa
panenského vyénka.

Keby to spisoval
šetek široký svet,
ešče by nespísal
měj lásky destament.

571.

Z Velké.

Mírně.

Ej já ubohý,
[: co mám dělat? :]
Mám-li sa ženit,
[: či vandrovat? :]

Ej vandrovat ňa
[: nohy boľá, :]
ej ženit sa ně
[: nedovolá. :]

Ej kážú sa ně
[: oženiti, :]
ej já sa bójím,
že ňa buďe žena biti.